

HUIS IN DE KIJKER

Bivak 't Driege, thuishaven voor alle soorten jeugdgroepen

Wie kiest voor Opoeteren, kiest volgens de toeristische brochure voor "dé parel op de kroon van het groene Maaseik". Wat verder wordt één van de oudste dorpen van de Kempen "klein Zwitserland" genoemd. Wie kiest voor kampplaats 't Driege in Limburg, kiest dus voor een prachtige streek, maar ook voor een mooi en rustig domein met drie goed onderhouden jeugdverblijven type B in de formule zelfkook. Driege I heeft een binnencapaciteit van 132 personen, in Driege II en III kan je telkens met 84 personen overnachten. Het kampeerterrein Jomahei biedt plaats aan ongeveer 100 personen.

DE START

"In 1978 stopte mijn vader het varkensbedrijf en richtte direct daarna de kampplaats op. De motivatie was een pensioen creëren voor mijn moeder", start Guido Hellings het verhaal van 't Driege. "Maar van dat pensioen is niet veel in huis gekomen", lacht Guido, "alle inkomsten werden telkens opnieuw geïnvesteerd in de kampplaats." Vanwaar het idee om te starten met een kampplaats? "In Maaseik zijn altijd al veel kampplaatsen geweest, vroeger zelfs meer dan vandaag", weet Guido. "Die kampplaatsen hadden altijd een goede bezetting, dus was de keuze voor het jeugdtoerisme voor de hand liggend." "We zijn onmiddellijk gestart met drie entiteiten, dit om een grote Chiro uit Zichem te kunnen ontvangen", herinnert Guido zich goed. "Ik was toen 19 jaar en nauw betrokken bij de ombouw naar kampplaatsen. Behoorlijk drukke tijden, want alles werd zelf gebouwd en geïnstalleerd."

BIVAK 'T DRIEGE PRAKTISCH

*Adres: Roosterbergstraat 36, 3680
Opoeteren*

Totale oppervlakte: 28 500 m²

Capaciteit: 302 bedden en 100 in tenten

Website: www.tdriege.be

BVBA - VZW

“2012-2013 was een nieuw scharniermoment”, vertelt Guido. “Thuis waren we met zeven kinderen, maar niet iedereen was geïnteresseerd in de verderzetting van de kampplaats. Daarom werd een bvba en vzw opgericht. De bvba kocht de kampplaats van mijn moeder en draagt sindsdien alle grote investeringen aan de gebouwen. De vzw huurt de kampplaats van de bvba en betaalt de onderhoudswerken”, legt Guido uit.

“Ik ben samen met mijn drie zussen eigenaar van de bvba. Die bvba is nodig om het eigendom binnen de familie te houden, wat onmogelijk is binnen een vzw-structuur.”

Waarom dan nog een vzw? “De vzw is de enige manier om te genieten van de werkingssubsidies van Afdeling Jeugd en beroep te kunnen doen op onze 16 vrijwilligers, want personeel is voor ons jeugdverblijf onbetaalbaar”, is Guido duidelijk.

IEDEREEN WELKOM!

“In de periode voor en na de zomervakantie ontvangen we veel groepen. Dit is een bonte mix van fanfares, sportverenigingen, universiteiten, jeugdwerk, groepen uit Nederland ... Enkele jaren geleden hadden we zelfs een grote groep muzikanten (150) uit Groot Brittannië, zij deden mee aan het muziekconcours in Kerkrade, hier vlak over de grens. Kortom: iedereen vindt de weg naar ‘t Driegie”, vertelt Guido trots.

“In de zomermaanden is vooral de maand juli druk, dan ontvangen we meestal de klassieke Vlaamse jeugdbewegingen. De maand augustus is dan traditioneel een stuk rustiger.”

De bezetting is elk jaar verschillend, maar een neerwaartse spiraal stelt Guido niet vast. “Ons jeugdverblijf heeft verschillende troeven. Het is een goede locatie en kan zowel grote als kleine groepen ontvangen. Bovendien hebben we een aanzienlijk aantal vaste klanten die op vaste tijdstippen, bijvoorbeeld om de vier jaar, boeken.”

Wat met moeilijke groepen? “Ik woon hier op 600 meter van het kampterrein en dankzij de ophaling van afval heb ik een inrijpoort voor een dagelijks contact met de groepen. Dit contact zorgt ervoor dat de groepen met een mindere reputatie zich meer gedeisd houden”, kent Guido de kneepjes van het vak.

AFVALBEHEER

“Ik wil niet dat afval stinkt. Vooral bij pmd en etensresten is dit een groot risico”, weet Guido. “Pmd wordt één keer om de twee weken door de gemeente opgehaald, wat vooral in de zomer, als er veel melkkartons zijn, een te lage frequentie is. Daarom zet ik pmd-afval graag dagelijks in een tegen de zon beschutte ruimte. Ondertussen haal ik ook de etensresten op die als voeder gebruikt worden voor dieren die niet terecht komen in de voedselketen.”

“Ik verwacht ook dat groepen goed sorteren. Dit gebeurt hier in minstens zeven verschillende fracties. Dat is niet alleen goed voor het milieu, het verlaagt ook serieus de afvalkosten. Restafval is hier enorm duur.”

FEESTJE

“Eind augustus, begin september nodigen we altijd alle bewoners van de straat uit voor een buurtfeest. We voorzien dan een receptie en een maaltijd met dessert. Daar komen ongeveer 25 gezinnen op af”, vertelt Guido. “Dit is dan direct ook het ideale moment om de kamperzomer te evalueren en er nog eens op te wijzen dat ze met klachten altijd bij ons terecht kunnen.”

Gebeurt dit ook? “Jawel, soms hebben we wel eens klachten over geluidsoverlast. Dit komt dan door het gebruik van versterkte muziek. Vooral 's avonds kan dit storend zijn, maar ook overdag als er ononderbroken bassen door de boxen worden gejaagd. Ik vraag me dan wel eens af wat de meerwaarde ervan is.”

ONDERSTEUNING VAN DE GEMEENTE

“Onze gemeente heeft geen geld”, lacht Guido, “maar ze is wel altijd een pionier geweest voor het jeugdtoerisme. Zo was het de eerste gemeente die intekende op een provinciaal project om zonevrije kamplaatsen te regulariseren. Hiervoor werden alle uitbaters op regelmatige basis uitgenodigd voor een overleg met de politie, de gemeenschapswachten, de boswachters, de woudmeester en de schepen van jeugd en toerisme. Hoewel de meeste kamplaatsen onder tussen in de juiste zone liggen, wordt er jaarlijks verder overlegd met al die diensten. Dat dit door de gemeente georganiseerd wordt, is uniek, vermoed ik. Tot slot krijgen ook alle groepen een nuttige info-bundel toegestuurd en worden ze tijdens het kamp bezocht door de gemeenschapswacht. Die haalt de ledenlijsten op, brengt de machtigingen voor het kampvuur in orde en bevraagt de groepen naar hun bijkomende wensen.”

MOBILITEIT: EEN KNELPUNT

“Het openbaar vervoer in Limburg is niet goed uitgebouwd, daarom kiezen groepen er vaak voor om zelf het vervoer te organiseren”, weet Guido. “Groepen die kiezen voor een private busmaatschappij klagen nu wel over de aanzienlijke prijsstijgingen. Dit komt onder andere door de ingevoerde kilometerheffing. Als uitbater verlies ik daar soms groepen door, wat uiteraard jammer is.”

VERDER INVESTEREN

De toekomst van het jeugdverblijf is verzekerd. “We hebben absoluut geen plannen om te stoppen”, vertelt Guido enthousiast, “integendeel, de opvolging is zelfs verzekerd. Mijn zoon woont binnenkort in ons ouderlijk huis en ook de kinderen van mijn drie zussen wonen vlakbij en helpen graag bij groepswissels. Daarom blijven we ook investeren. Vorig jaar plaatsten we een nieuwe keuken, een nieuwe verwarming en nieuwe ramen, dit jaar willen we een extra daglokaal en nieuwe vloeren en zullen we bijkomend isoleren.”